

Előfizetési árak:

Egész évre 10.—
Félévre 5.—
Negyedévre 2.50 —
Egy hóra 1.—
Egyes szám 4 kr.

Megjelenik minden-
nap, vasárnap kivé-
tül.

DEBRECZENI ELLENŐR

A SZABADELVÜ PÁRT KÖZLÖNYE

Szerkesztőség és kiadóhivatal:

Főpíacz, a városházzal szemben.

Hirdetések:

Egy hasábon petít soronként 5 kr-ával számítottak.

Az öreg tanító.

Debreczen, június 22.

(K—cz.) Hajdu-Szoboszlón, a Boeckay városába egy öreg tanító felakasztotta magát. Beleunt a küzdelembe. A nyomor, nagyobb volt hiténél. A kétségbeesés leverte, elvette az eszét, s eldobta magától az életet. Meghalt, eltemették és pár nap múlva gyermekein kívül talán senki sem fog emlékezni a jó, öreg tanítóra.

Mert hát gyermekei is voltak. Négy leány és két fiu. Most árván maradtak. Világuk kialudt, a kereső apa elment pihenni. És ebben a szomorú esetben ez a legborzasztóbb. Mi lesz belőlük? Akad-e szív, amely a szerencsétlen árvák könnyeit letörli s nekik kenyeret ad, ha éheznek. Mi vár rájuk? Küzdelem, nélkülözés, nyomor s talán földönfutók lesznek, kiknek az élet nem ajándék, hanem egy folytonos jajszó, egy véget nem érő siralom.

Negyven évig dolgozott ez a szegény tanító. Negyven évig tanított, fáradt hitvány cselédbéért. Talán jó napja se volt egész életében s talán csak akkor mosolygott, mikor a gyerekeit látta növekedni. Negyven évig énekelt az Ur szőlőjében, zengve a Mindenható dicséretét. Negyven évig tani-

tóskodott háromszáz forintért, mely nadrágos embernek kevés a megélhetésre, sok a meghalásra.

Küzdött negyven éven át, talán hittel, bizalommal, hogy jobb sora is lesz valamikor. Kellott hitének lenni, mert negyven év alatt százszor, ezerszer kétségbe eshetett volna, ha valami nem sugja neki a reményt. De amint öregedett, erőtlenedett, jobban és fájóbban érezte az élet terhét. Utoljára leroskadt alatta. Esésében elvesztette elméje egyensúlyát is és nem gondolva gyermekeivel, kik bizonyára támaszai lettek volna megtört lelkü, csalódott szívé apjuknak, — kioltotta életét, árván hagyva nagyszámu családját.

Húzta, húzta az igát, amíg birta, de egyszer csak megtörött a lelke s mikor látta, hogy negyven év munkájával nem tudott semmit sem szerezni, kiszakította az életet magából erőszakkal, mert nem tudott hinni egy jobb jövőben s lélekben nem tudta eltűrni ama sötét fellegeket, melyeket öregsége elé látott gyülemelni.

Sokan de sokan megkönnyezték a jó kántortanítót. Tragikus sorsát mindenki részvétellel hallja. De az idegen könnyek nem adják vissza az árváknak apjukat. S részvét nem tudja betölteni azt a mélységes sebet, melyet hat gyer-

mek szívében ütött az erőszakos halál. Vagyon és apa nélkül állanak a nagy világban, érzik a veszteség súlyát s talán csak az a három éves kis gyermek nem tudja felfogni azt, hogy mit tesz az apát elveszteni.

Az öreg tanító nem tudott megélni. Nem csodáljuk. Háromszáz forintja ma már a béresnek is van, ha jól tudja ostorát pattogatni s a zsákokat emelni. Talán egy tanító, ki a nemzet reményeit oktatja — mégis csak több, — mint egy béres, kitől nem vár a társadalom és állása semmit? És mégis számtalan tanítónak nincs háromszáz forintja, melyből élnie, ruházkodnia és családot kell tartania. Hogy éljen meg ebből? Ez olyan probléma, melyet még azok sem tudnak megfejteni, kik negyven éven keresztül ezen a koldus fizetésen tengődtek.

Eppen azért nagyon itt volna az ideje annak, hogy állam, egyházak és felekezetek puhább és fehérebb kenyeret adjanak a nemzet igazi napszámosainak. Az állam, Wlassics dr. kultuszminiszter sokat is tettek már a tanítók helyzetének javítására, de egyszerre nem fakaszthatnak mindenütt jólétet. Kevesebbet tesznek azonban az egyházak és felekezetek, melyek folytonosan rettegnek az

TÁRCZA.

A javító kéz.

Irta: Vértessy Arnold.

Horogék levelet kaptak egy vidéki rokonuktól, özvegy Baracskaynétól, a ki fiát ajánlja rokonai jóindulatukba. Vegyék pártfogásuk alá azt a rossz fiut, mert igazán csak bennük bizik. Nagy hajlandósága van a fiunak a könnyelműsége, s ha rossz társaságba kerül, Isten tudja, mi lesz belőle abban a nagy városban.

Horog Illés nem igen örült neki. Majd, hogy ő még ezt a gondot is a nyakába vegye? Hogy ő vigyázzon arra a nagy kamaszra, akinek már magának is lehetne elég esze? No csak az kellene, hogy ő legyen felelős minden ostobaságáért, amit az a fiu el fog követni. Mert bizonyosan el fog követni, az ilyen vidékről fölszabadult ficzkók nem lehetnek el a nélkül.

De a fiatal asszony addig-addig beszélt a férjének, hogy: — lásd, ne legyünk olyan kegyetlenek, az ember ne hagyja el a rokonait, — mig végre Horog Illés rámondta:

— Hát nem bánom, ide vesszük azt a fiut. Megirhatod Baracskaynénak. De ha tisztességesen nem viseli magát, hát hamar utilaput kötünk a talpa alá.

Egy hét múlva megérkezett a fiu.

De Horognét nem csekély meglepetés érte, mikor beállított egy bajszos nagy fiatal ember s bemutatatta magát, hogy ő Baracska Bence. Nem ilyenek gondolta s zavarában észrevehetően elpirult.

Baracska Bence a bajuszát pödörögte. Egy kissé ő is elpirult, egy kissé ő is megzavarodott. Nem hitte volna, hogy az Illés bácsi felesége ilyen fiatal asszonyka. No lám, lám.

De mikor az első zavar elnémult, igen kellemes dolognak találta, hogy ilyen csinos kis fiatal nénikéje van, kinek az ember szívesebben esókol kezét, mint valamely vén sárkánynak. Sőt nagyon is szívesen és nagyon is sokszor esókolgatja a kezét.

Horog Illés nem vett észre semmit. A férjek világ teremtése óta sohasem szoktak észre venni semmit. De mi is kellett volna észre vennie? Ő csak arra ügyelt, hogy a fiu nem korhelykedik-e, nem marad-e ki éjszakára s nincsennek-e holmi gézengúz pajtsái?

Megnyughatott: semmi rosszat nem hallott, semmi aggasztót nem látott. Baracskayné áradozó levelekben hálálkodott nekik. Igazán, az a fiu egészen megjavult már nem zaklatja szüntelen pénzért az, anyját. Ki sem mondhatja Baracskayné, milyen köszönettel tartozik az ő kedves rokonainak.

A második hónap közepe felé azonban panaszos levél érkezett Baracska-

tól. A fiu megint pazarol s megint elkezdte zsarolni az anyját.

Horog Illés nem érti, mire költethet az a fiu. Nem látszik, hogy korhelykednék vagy kártyázna. De nem firtatja tovább a dolgot s megelégszik avval a komoly intéssel:

— A pénzzel okosabban bánj, halod-e?

Horogné azonban tovább faggatja a fiatal-embert:

— No Bence vallja meg igazán. Nekem megvalhatja.

A fiu azonban, kitérően felel. Ej, nem érdemes arról beszélni. Haszontalanság az egész.

Horogné nem hagyja abba. Valami gyanu fészkelte be magát agyába s ijedten kérdezősködik.

— Hát mire kellett magának a pénz? Mire kellett?

Azt hiszi, hogy kitalálta: Jézusom! Bence, honnan hordta maga nekem mindennap a virágot?

Baracska Bence vállat vont s makacsul hallgatott.

A fiatal asszony szeliden pirongatja:

— Látja, látja, milyen oktalán maga. Borzasztó: száz forintot elpazarolni virágra.

De önmagát is vádolja. Neki is lehetett volna esze. Gondolhatta volna, hogy a virág nem terem itt ingyen, mint falun. Igazán úgy érzi, mintha őt még jobba

állami mindenhatóságtól, de iskoláik mestereinek csodálatos lassúsággal segítenek a bajain. Arra hivatkoznak, hogy ők is szegények. Mi elfogadjuk ezt a mentéget, de akkor nem értjük azt az idegenkedést, melylyel az egyházak és felekezetek igen sok helyen az állami iskolák iránt viseltetnek.

*

Te pedig jó öreg tanító pihend ki fáradaimaidat abban a sirban, melyet magad ástál önmagadnak. Az Isten irgalmasabb lesz hozzád, mint sorsod s megadja nyugalmaidat. Cselekedeted erkölcsi beszámításánál bűnőddel szemben betudja negyven éves küzdelmeidet, szenvedéseidet, vívódásaidat s jóságával befedezi vételkedet.

Csak az, csak az vessen követ az öreg tanító cselekedetére, ki elég erősnek látta magát már az élet gyötrelmei közepett . . .

— **A kvóta.** A kvótatárgyalás még e héten újra megkezdődik. A magyar kvótadeputáció esütörtökön ülést tart Budapesten s azután Bánffy miniszterelnökkel és Lukács miniszterrel Bécsbe utazik, hogy az osztrák küldöttséggel tárgyaljon.

— **A reichsrathból.** A Reichsrath ülészakát nemsokára bezárják. Ezt újságot a minap a bécsi Reichswehr s hírét tegnap kommentár nélkül átvette egy bécsi hivatalos újság is. Az ülészaká bezárásával Thun miniszterelnök új, tiszta talajt akar szerezni magának és kormányának az őszi ülészakára. Első sorban megszabadul attól a sok sürgősségi indítványtól, amelynek tárgyalását az ellenzék őszre várta, azok az indítványok nem zavarták volna ugyan a kormányt, ha időközben, a nyári konferenciákon, sikerülne békés megegyezésre jutni a cseh és német vezető férfakkal. De csek és néme-

tek körében az az általános fölfogás, hogy e konferenciák vagy nem ülnek össze, vagy ha összeülnek is, reménytelenül fognak végződni.

— **A francia válság.** Az új francia minisztérium megalakult. Sarrien, akit Faure a kabinetalakítással megbízott, kijelentette, hogy a megbízást elvállalja. Sarrien már többször volt miniszter a Brisson, Freycinet, Floquet és utóljára Tirard miniszteriumában, 1896-ban Faure kormányalakítással is megbízta, de e föladatával nem tudott elkészülni s a Méline-kabinetből is kimaradt. Mérsékelt radikális párti úgyan, de elve az, hogy a kormány kizárólag republikánustöbbségre támaszkodjék. Faure elnök, midőn Sarrient a kormányalakítással megbízta, kikötötte, hogy az új miniszterelnök átmeneti programot készítsen, mely csak egy esztendőre szól s fogadja meg, hogy nagyobb szabású reformot nem visz keresztül, hanem csak a legsürgősebb aktuális ügyek elintézésére fog szorítkozni.

— **Umberto országából.** Az olasz kormányválság még nem nyert megoldást. Kabinetalakításra még senki megbízást nem kapott s nem tudni, ki veszi át Rudini örökét. Az eddigi hírek tisztán kombinációk. Sokan azt mondják, hogy Rudini megmarad, míg mások Visconti-Venosta miniszterelnökségét emlegetik. A döntés a legközelebb megtörténik.

Debreczen szabályozása.

Debreczen, június 22.

Megirtuk már a Jövő század regényét Debreczen jövőjéről, de ha komolyan akarunk e kérdéssel foglalkozni, akkor sokkal valószínűbb, hogy csak egy szép álommal találkozunk, melynek megvalósítását az aktuális reformok egész serege háttérbe szorítani kénytelen.

Ilyen nagy horderejű reformtervezetnek felvetését egyáltalán nem tartjuk szerencsésnek akkor, midőn aránylag sokkal könnyebben megoldható, lényegben természetesebb, napirenden lévő, égetően

szükséges dolgokkal sem tudunk megbirkózni; ilyenek volnának, hogy többet ne említsünk: a csatornázás, az utcák loesolása, a közvilágítás és last not least: **köztér, központi piac vagy árucsarnok létesítése.**

Es ez utóbbinál meg is állapodhatunk, mert a modern fejlődés szempontjából ennél fontosabbat nem ismerünk.

Mindenki tudja, hogy a napi élelmiszerek bevásárlására központi piacunk nincs, azaz hogy mégis van, nem is egy, hanem annyi, hogy gazdaszonyainknak minden egyes czikkért másfelé kell szaladniok.

Hogy ezen a bajon miért nem segítünk már régen, annak oka igen egyszerű.

Debreczen lakosságának meglehetősen nagy része termelőkből áll és pedig olyanokból, akik termelvényeiket vagy eladják, vagy saját szükségletükre használják. Ezeknek természetesen nem áll érdekükben a nagyközönség kényelmét keresni. Áruikat elviszik a legközelebb eső, részükre kijelölt piacra, ott eladják, vásárolniok pedig nem kell, mert mindenük terem otthon.

Ilyen termelők képezik nagyrészt a városi képviselőtestületet is; a másik, kisebb része pedig ezen tekintélyes faktorttal szemben vagy nem akarja felvenni a harcot, vagy nem törődik vele, aki pedig mer és tud is életrevaló eszmével a köz érdekében működni, annak szava elvész a pusztában.

Azt a körülményt ugylátszik egészen figyelmen kívül hagyják intező köreink, hogy a város lakosságának tekintélyes részét állami- és magántisztviselők, ipari- és kereskedelmi vállalatok alkalmazottai képezik, tehát olyanok, akik napi szükségleteiket a piacról kénytelenek beszerezni.

A központi áru piac azonban nemcsak a fogyasztó, hanem a termelő közönség érdekeit is szolgálja. A könnyen megközelíthető, sokféle czikket együvé foglaló és könnyen áttekinthető piacson nagyobb a vételkedő és élénkebb a forgalom.

De nemcsak azért szükséges a központi piac, vagy köztér létesítése, hanem

terhelné a felelősség, mint az oktalan fiut, s egészen belesáppad. Szörnyőség: száz forint virágra!

Baracska Bence lopva reávet egy-egy sunyi pillantást, de nem szól. Vajjon komolyan azt hiszi a kis nénike, hogy az az egy pár szál róza, azok a ibolyacsokrok, az a kis gyöngyvirág, az száz forint volt? Vagy csak női fűfáng, a minék egyéb a czélja? Oh, hallott már ő efféléket, olvasott is könyvekben, hol a jeles szerzők elmondják, milyen fortélylyal vezetik be néha a nők Amor titkaiba a járatlan és bátortalan ifjakat.

Bence ugyan nem oly nagyon járatlan, de bátorsága még sincs elég. Bajos dolog, mikor az ember nem tudja tisztán, hogy merjen-e vagy ne merjen? Csak hallgat hát, és csókolgatja a szép fiatal asszony kezét.

Horogné azonban nem lát egyebet, csak a nagy bűnbánatot, s megsajnálta a fiut.

— No majd valamiképp helyreütjük, Bence. En árulom el az édes anyjának. Illésnek sem szólok. De maga megígéri, hogy ezután okosabb lesz?

— Meg, meg, — dadogta Bence, ámbar voltaképp nem igen tudta, hogy mit igér.

S újra megragadta a kis nénike kezét és czókokkal borította.

Horogné azalatt tovább oktatta a fiut:

— Most levelet fog írni a mamának.

Bocsánatot kér; megírja, hogy a pénzre nincs már szüksége, mert a havi pénzéből törleszti az adósságát. Ertette?

Baracska Bence még mindig esudálkozva nézte a szép fiatal asszonyt. De minthogy az adósságról volt szó, hát mégsem hagyhatta megjegyzés nélkül:

— Nem várnak ám, Szidi nénikém.

— Uzsorás?

— Az, persze, hogy az — intette a fiu.

— Várj csak, én adok neked száz forintot — szólta a szép fiatal asszony.

De aztán eszébe jutott:

— Nem, most nem lehet. Holnap fizetnem kell és Illés megtudná. De nézd csak, ezt a briliáns fülbevalót zálogba adhatnád. Ez itt hever, ezt ugysem hordom.

Baracska Bence egy kicsit szabadkozott, de nem nagyon:

— Oh dehogy! Mit gondolsz?

A vége az lett, hogy mégis elfogadta.

Harmad- vagy negyednapra Horog Illés, aki osztálytanácsos volt a kereskedelmi minisztériumban, nagy örömmel jön haza. Meghívót kaptak a miniszter estélyére.

— De te nem is örülsz? — fordult csodálkozva a feleségéhez.

— Sok kiadásba kerül, — szólta az asszony. — Új ruhát kell csináltatni. Valami drágát, diszeset.

Horog Illés jóízűen nevetett:

— Nem tudtam, hogy ilyen takarékos vagy. De hál' Istennek, megtehetjük, hogy

egy új ruhát csináltatunk. Hiszen se kicsi, se nagy, akinek a számára fukarkodnunk kellene.

Csináltat is olyan pompás ruhát a feleségének, hogy azt hiszi, Szidi egészen el lesz ragadtatva. De az asszony nem örül a szép új ruhának s jobban szeretné, ha nem kellene arra az estélyre elmenni.

— Tudod, elmehetnél te magad. Azt mondhatnád, hogy beteg vagyok.

— No csak az kellene, — tiltakozott Horog Illés. — Ilyen kitüntetést elhalasztani! Még ha igazán beteg volnál, akkor se volna szabad elmaradnod.

Az estély napján még egyszer megpróbálja az asszony hátha kihuzhatná magát. Nagyon fáj a feje. Olyan lázfélét is érez.

De a férj nem ad arra a kifogásra semmit, s az orvos is, akit elhivat, azt mondja:

— Bátran mehet mulatni, nagyságos asszonyom. Egy kellemesen eltöltött este a legjobb orvosság.

Horog Illés most már semmiképp sem érti, miért vonakodik oly makacsul Szidi. Hisz nincs semmi baja. Komoran huzódik össze a férfi homloka s kémlelve, gyanakodva nézi az asszonyt.

Látja, hogy az megrezzen s nem mer tovább ellenkezni. Felöltözik s kimegy türelmetlenül várakozó férjéhez.

— Mehetünk.

— Miért nem tetted füledbe a bril-

egyéb: szórakozási, üdülési és egészségi szempontból is.

Mert nem úgy képzeljük mi ezt a piacot, hogy t. i. a város valamelyik nagyobb, jóféle homokkal telített területe hasították ki bevásárlási illetve köztérnek,

A kollégiumi sétány és a Csokonai kert kicsiny és el van dugva. Az első kellemes tartózkodásul szolgál a kollégium ifjúságának, de nagyobb közönséget be nem fogadhat, a másik pedig inkább csak szépségtapasz. Mi olyan közteret illetve sé-

sen aktualisnak tartjuk ezen kérdés felvetését, mert a köztér jobb helyen alig képzelhető, mindig szemelött tartva azt, hogy ilyen sétány a forgalomból kieső helyen rendeltetésének nem felel meg, mert éppen ez a köztér, illetve sétány volna hivatva a forgalmat élénkíteni.

A Simonffy-utca elején most egy impozáns bérház épül és remélhetőleg a megvásárolt Aron-féle telken is megkezdik nemsokára az építkezést, ezen házak mögött azonban olyan khaosz tárul szemünk elé, mely a város díszére éppenséggel nem válik.

Ennélfogva város- és utcarendezési szempontból, de meg, hogy egy kis levegőhöz jussunk, a következőket ajánljuk.

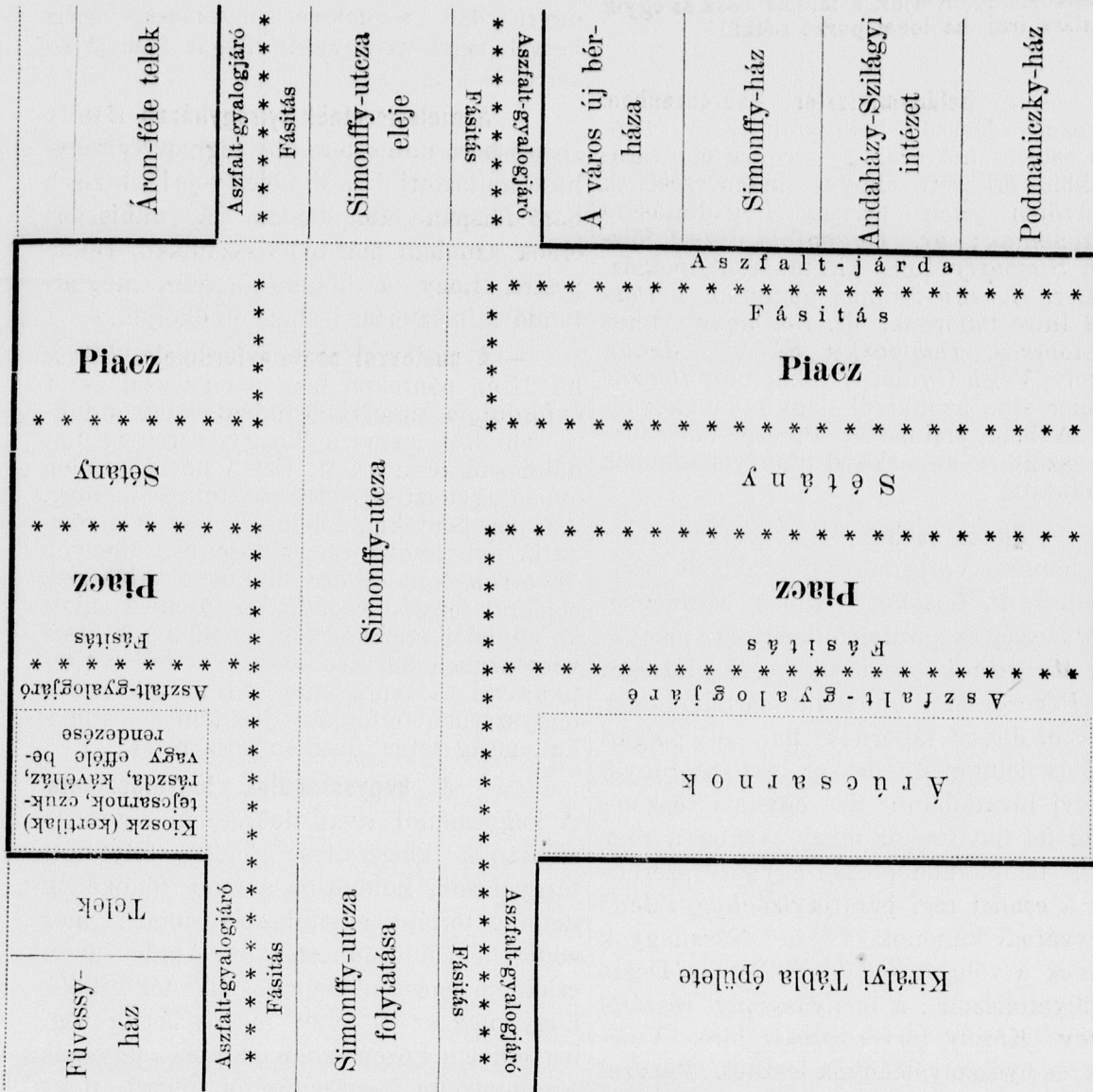
A Széchenyi-utca felőli Simon György-féle házat és annak szomszédságában lévő házakat egészen a Királyi Tábláig, a Simonffy-utca felől pedig a „Rózsabokor“ vendéglőtől és a mellette levő kerttől számítva ugyancsak a királyi Táblával egyvonalba eső házakat *ki kell sajátítani*, a királyi Tábla épületéhez közvetlen egy nagyobb szabású áruccsarnok építendő, a fennmaradó terület köröskörül *aszfaltgyalogjáróval* láttassék el, emellett valamint közepütt keresztalakban *kifá-sítottassék*, úgy hogy a *közbenső helyek* piaccal szolgálhassanak.

Lehet, hogy sokan, visszariadva a meglehetősen nagy költségtől, valamint Pathó Pál uram ismert mondását követve, azt fogják mondani: „Ej, ráérünk arra még!“ De mi csak azt jegyezzük meg erre, hogy ezen tervet, mely a közszükségletet képező kérdést ilyen természetes uton oldja meg, jó lesz meggondolni, mert tapasztaltuk és félő, hogy a jövőben is tapasztalni fogjuk, hogy még igen sok százezer forintot fogunk városrendezés céljából kiadni — az ártézi kutért, város-házépítési tervezetért és a célnak meg nem felelő népkertért kiadott összegeket nem is számítva — és még sem lesz valamire való közterünk, belvárosi sétányunk, áruccsarnokunk és központi piaccunk.

Szeretnők végre a körülmények olyan alakulását látni, melyek ez utóbbi állításunkat megdöntենék.

S. Á.

A Széchenyi-utca és Simonffy (Kis-uj-) utca között létesítendő köztér tervezete.

ahova az ember csak kényszerűségből megy el, de onnan mielőbb szabadulni óhajt.

A városnak tágas és szép sétányra van szüksége, mert a meglévők nem elégíthetik ki a belvárosi közönség igényeit.

tányt képzelünk, mely amellett, hogy természetes átjáróul szolgál valamely forgalmi központban, egyúttal a város közönségének kellemes tartózkodási helye is legyen.

A Kis-Uj utca — most Simonffy-utca — szabályozása alkalmából különö-

lánt függőket? — kérdezi a férj. — Ilyen fényes estélyre csak nem mégysz a nélkül.

A nő elpirul, de palástolni iparkodik megzavarodását.

— Nem fog illeni a ruhámhoz, — mentegeti magát.

— Nem fog illeni? — csodálkozik a férj. — De éppen nagyon is illik. Csak tedd föl.

A nő vonakodik. Nem teszi föl. De a férjének komor, gyanakodó tekintetétől egyre jobban megzavarodik, egyre jobban remeg. Végre sirva fakad.

— Elvesztettem.

A férj tekintete arra még komorabb lesz. Világosan látja, hogy felesége nem mond igazat.

— Hát hogy vesztetted el? — faggatja keserűen.

Az asszony félve föltekint könyes szemével. Egy pillanatig haboz: talán legjobb volna megmondani az igazat? De férjének sötét, gyanakodó pillantása visszariasztja csak hebeg valamit:

— Nem tudom...

— Kimentél vele?

— Igen, kimentem és elveszett.

A férjnek szívébe nyilal, de összeharapja ajkait. Nem mutatja fájdalmát. A harag sem tör ki rajta. Csak bent, bent érzi a mardosó kint. Felesége hazudott. De miért?

Most azonban nincs idő azt fe-szegetni. — Elkesnek az estélyről. Si-etni kell.

Szótlan ülnek egymás mellett a koc-siban. A nő mocezzanni sem mer. Aztán következik az estély, az a rettenetes es-tély, a hol mosolyogni kell s a hol az areznak nem szabad elárulni, mi dul a szivben.

Visszajövet ismét némán foglalnak helyet a kocsiban. A fiatal asszony érzi, hogy néhányszor szemébe szökik a köny s torka elszorul. Szeretne odaborulni férjének mellére s mindent bevallani, de férje zord hallgatagsága visszariasztja.

Úgy érkeztek haza. A férj jó éjt sem kívánt, csak egyenesen a dolgozó-szobájába ment. Ott dőlt le a dívánra aludni.

A fiatal asszony reszketve ült le az ágy szélére a magányos hálószobában. megeredtek könnyei. Most már minden-nek vége!

Egész éjjel nem hunyta be szemét. Lázás, kétségbeesett tervekben tépelődött. Haza megy a szüleihez. Vagy a Dunába ugrik. Nem tudja, mit csináljon. Ugy szeretne meghalni. Hisz minek él már tovább?

Reggel nem mer kimeenni hálószobá-jából, csak mikor már gondolja, hogy Illés elment a hivatalába. Benezével akar beszélni.

És Benceze megjelenik, a diadal re-ményétől sugározva. Már értesült, hogy az este valami összekoeczanas fordult elő a bácsi és Szidi közt s Szidinek sápadt arca, kisírt szeme nagyon biztató jelen-

ség. Egy pár szóból most már megérti a fiatal gavallér, mi a baj.

— Istenem, mit csináljunk? — tör-delte kezeit a fiatal asszony.

Benceze vigasztalja s esókolgatja mind a két kezét.

— A függőket kellene valamikép hazahozni, — zokog az asszonyka.

— Igen, igen, — felel a fiatal ur.

De egyebütt jár az esze. A mi pénze volt azt ugys elkártызta tegnap. Am ha a játékban szerencsétlen, talán szerencsés lesz a szerelemben, a hogy a közmondás tudja.

Átöleli a zokogó asszonyka karesu derekát:

— Szidike! Édes, aranyos Szidikém!

A nő kiszökik karjai közül:

— Megbolondult?

Az urfi szólni akarna, de a nő pa-rancsolón mutat az ajtóra:

— Távozzék!

Mikor Horog Illés hazajött a hiva-talból, zokogva veti magát a karjai közé kis felesége:

— Mindent el akarok mondani. — Mindent.

Mikor aztán vallomását bevégezte, Horog Illés letörüli könybenuszó szép orcáját s megsimogatja szőke haját

— Ne foglalkozzál te, lelkem, ifju emberek javításával. Nem fiatal asszony-nak való foglalkozás az.

Borzalmas öngyilkosság.

— Halál a vonat kerekei alatt. —

Debreczen, június 22.

Ijesztő mérvben szaporodnak az öngyilkossági esetek városunkban. A szomorú krónika lapjaira csaknem naponként följegyeznek egy-két esetet az újságírók. Ma is két öngyilkosságról kell számot adnunk. Egyikről a hirrovatban szólunk, a másik eset pedig a következő:

Ma reggel 8 óra 25 perczkor a debreczeni állomásról a Miskolcz felé induló vonat mozdonya elé dobta magát egy kétségbeesett ember. Közvetlen a város alatt, a Kossuth-utcai temető mellett levő Kis-Kassa előtt az ugynevezett *Olaajtó* dombról szaladt le a kétségbeesett ember, kopott ruhában, verejtékes dult arcuzal és a robogó vonat mozdonya, elé dobta magát. A mozdonyvezető nyomban észrevette a bajt s igyekezett azonnal megállítani a rohanó vonatot, mely még nyolcz méterre vetette magától az embert, a ki összezúzva, törve, halálos sebektől boritva maradt a földön. Nehány percz késedelem után elindult a vonat. A pályáőr pedig telefonozott a városba. A III. rendőrkapitányság részéről azonnal kiment *Tóth Sándor* rendőrfogalmazó, vele ment *Varga Emil* dr. kerületi orvos is, ki már csak a halált konstatálhatta. Az ember teste tele volt sebbel. A kerék derakán ment át, másik kerék teljesen összetörte a felső lábszárát.

Tóth r.-fogalmazó megállapította, hogy az elhunyt *Kovács István* ezimadia, 30 év körüli, a csapó-kertben lakik II. járás 207. sz. alatt.

Megmotoztatván *Tóth* r.-fogalmazó a következő tárgyakat találta nála:

„Egy kettős fedelű ezüst órát ezüst láncuzal, fekete magyar pipa összetört szárral, magyar dohány zacskó, gyufás doboz, vörös esikosz zsebkendő, jegyzőkönyv különféle váltóval, egy 700 frtra volt kiállítva.

Egyéb irás nem volt nála. Az öngyilkosság rejtélyét egyedül a váltó derítheti föl. Valószínű, hogy a boldogtalan anyagi zavarokkal küzdött. — Pénzre lehetett szüksége, jótállókat kereshetett és nem kapott? Szóval a pénz kergette az iszonyu halálba az egyszerű iparost. A holttestet *Tóth* r.-fogalmazó a közkórházba szállíttatta, miután előzőleg részletes jegyzőkönyvet vett föl.

Gyászrovat.

† **Halálozások.** Lovag *Kleobergi Strohmayer* Ödön f. évi június hó 22-én reggeli 5 órakor, élete 24-ik évében elhunyt. A megboldogult hült tetemei folyó hó 24-én, d. u. 4 órakor fognak a gyászházban V. kerület, Batthyányi-utca 12. sz. alatt a róm. kath. egyház szertartása szerint örök nyugalomra tétetni. — *Kopeczek* Józsefné szül. *Barbies* Irén folyó hó 22-én 45 éves korában elhunyt. Hült tetemei folyó hó 23-án d. u. fél 6 órakor fognak a róm. kath. egyház szertartása szerint a *Vigkedvü Mihály* utca (Cser-utca) 29. számú háztól a *Szent-Anna* temetőbe örök nyugalomra tétetni.

NAPI HIREK.

Tájékoztató.

Lapzárta mindennap d. u. 2 órakor csak esetleg hétfőn később.

Kéziratok visszaadására a szerkesztőség nem vállalkozhatik. Kérjük a lapnak csak az egyik oldalára írni, ha lehet porzó nélkül!

— **A belügyminiszter Debreczenben.** *Perczel* Dezső belügyminiszter tegnap este a hét órai gyorsvonattal városunkba érkezett, hogy unokaöccsének esküvőjén jelen legyen. Fogadtatására megjelentek: gr. *Degenfeld* József főispán, *Simonffy* Imre kir. tanácsos, polgármester, *Boczkó* Sámuel főkapitány, *Perczel* Imre tábornok, dr. *Losonczy* Almos m. főorvos, *Dobieczy* Sándor, *Jeney* Károly, *Végh* Gyula, tb. főkapitány *Boczan* Elemér stb., azonkívül nagy számú közönység. A belügyminiszter *Perczel* tábornokhoz szállt s az esküvő után visszautazik Budapestre.

— **Diszes esküvő.** Diszes esküvő lesz ma délután. Városunk egyik előkelő családjának dr. *Losonczy* Almos vármegyei főorvos szép és gazdag műveltségű leányának *Margitnak* esküszik örök hűséget ifju *Perczel* Mór honvédszázadoshadnagy, *Perczel* József tábornok fia. A polgári esketés délután öt órakor lesz az anyakönyvi hivatalban; az egyházi esketés pedig fél hat órakor megy végbe a róm. kath. templomban. Az egyházi szertartást a család régi barátja *Széchenyi* Jenő nagyváradi kanonok végzi. Násznagyok lesznek a vőlegény részéről *Perczel* Dezső belügyminiszter; a menyasszony részéről *Jeney* Károly törvényszéki bíró. Vőfélyek és nyoszolyóleányok lesznek: *Perczel* Aurél a belügyminiszter fia és *Kádár* Esztike; *Perczel* Armand huszárhadnagy és *Sóvágó* Berta; *Bay* Bertalan huszárhadnagy és *Perczel* Margit. Az esküvő szűk családi körben megy végbe s az örömszülőknél kívül csak a család legközelebbi tagjai u. m. *Jeney* Dávid és neje, dr. *Kádár* László és neje, *Szél* Farkas és neje, *Sóvágó* Gábor és neje, *Perczel* Elemér, *Sóvágó* Tibor és *Perczel* Miklós lesznek jelen. Este vaesora lesz az „Angol Királynő“ szálloda éttermében. Az ifju pár még ma este 10 ó. 36 p. Budapestre utazik, honnan a Tátrába „Rózsa Menháza“ mennek.

— **Kinevezés.** Dr. *Molnár* Viktor Temesvármegye és Temesvár sz. kir. város főispánja Ács Nagy Ferencz debreczeni lakos végzett joghallgatót Temesvármegye köztörvényhatóságának szolgálatára közigazgatási gyakornokká nevezte ki.

— **Belgrádi ujság a debreczeni ünneplésről.** A belgrádi „Máje Novine“ című ujság, melynek szerkesztője maga is itt járt Debreczenben, *Fontos* jelenség címmel nagy elragadtatással szól a belgrádi Sztankovics-féle daltársulat debreczeni látogatásáról. Nagy fontosságot ad e fogadtatásnak — így szól — az, hogy Debreczen híres és szövívő magyar város, melynek egész lakossága külömbőség nélkül nagy lelkesedéssel fogadta szerb vendégeit. Erre a páratlanul fényes fogadtatásra a szerbek mindenkoron vissza fognak emlékezni. Debreczennek a szerbekkel szemben való kitüntető magatartását nagyon fontos jelenségnek kell tekinteni.

— **A belügyminiszter látogatásai.** *Perczel* Dezső belügyminiszter ma délelőtt látogatást tett *Degenfeld* József gróf főispánnál és *Simonffy* Imre kir. tan. polgármesternél.

— **Uj ügyvéd.** *Szűcs* Géza dr. debreczeni ügyvédjelölt, a debreczeni társaság egyik kedvelt tagja, az ügyvédi vizsgát igen jó sikerrel le tette.

— **A miniszterelnök Nyiregyházán.** *Bánffy* Dezső báró miniszterelnök tegnap Nyiregyházára utazott lánya, illetőleg veje *Feilitzsch* báró főispán látogatására. A miniszterelnök azonban már ma visszautazik Budapestre, hogy a holnap délután megtartandó minisztertanácsban elnököljön.

— **A custozzai csata évfordulója.** Június hó 24-én pénteken lesz a custozzai csata évfordulója, amelyben tudvalevőleg a debreczeni házi ezred a 39. gy. ezred is diadalmasan részt vett. Ezt a napot minden évben egyházi szertartással ünnepelik meg. Az idén pénteken délelőtt 9 órakor a róm. kath. templomban nagy mise lesz, amelyen *Wolafka* Nándor dr. vál. püspök plébános celebrál fényes segédlettel a mise alatt az egyházi énekkar fog énekelni s részt vesz azon a 39. gyalogezred is teljes tisztikarával. A templomot erre az alkalomra nagyszerűen felfogják díszíteni s azon a katonaság teljes díszben vesz részt.

— **A kegyesrendiek főgimnáziuma.** A kegyesrendi atyák debreczeni algimnáziumának kiegészítése felett folytatott tárgyalások, különösen a rend főnökének nemrég történt elhalálása miatt, még eddig nem fejeződhetek be. Ámde azért csaknem egészen bizonyosnak tekinthető, hogy még az új tanév megnyitásáig végleg eldől a középiskolai oktatás ügyének e gimnázium kiegészítésétől függő nagy és nehéz kérdése. A terveket és költségvetést már régebben kidolgozta a nagyváradi latinszertartású püspökség uradalmi mérnöke *Theizer* Károly s azok felsőbb jóváhagyást is nyertek. Maga a főgimnázium palotája, mely a régi gimnázium udvarának keleti részén épül, 140 ezer fitba kerül s egyike lesz legszebb középületeinknek. Uj rendház, költségek hiánya miatt, ezuttal nem épül, hanem a templomhoz támaszkodó öreg rendházat bővítik ki.

— **Tisza István gróf, mint tüzoltó.** *Tisza* István grófot, aki jelenleg rokonainál, *Degenfeld* Imre és *Pál* grófok hajdumegyei téglási birtokán időzik, a véletlenség tüzoltóvá avatta keddről szerdára virradó éjszakán, mikor ugyanis félrovert harang kondulása riasztotta fel a lakosságot. Egyszerre két ház gyuladt ki, a *Siger* Dániel és a szomszédé. A három gróf hamarosan ott termett a baj helyén és maga *Tisza* István gróf vezette az oltást. *Tisza* gróf világos hajnalig volt talpon és olyan lelkiismeretesen dolgozott, mintha a maga házat oltotta volna. A esendőörök megállapították, hogy a két házat gyújtogató kéz akarta elhamvasztani. A gyújtogatót le is tartóztatták *Siger* Dániel személyében, aki elváltan él nejétől s mint levelezőnk jelenti, ott a helyszínén töredelmesen beismerete, hogy létrán mászott fel mindkét ház födelére és égő kancócot dobott a nádtetőre, majd az erdő szélén nézte a tüzet. *Sigert* beszállítják a debreczeni ügyészséghez.

— **A nőegyleti árvaház** elemi iskolájának vizsgálata folyó hó 25-én délelőtt tíz órakor fog megtartatni, melyet az elnökség ezuton hoz a választmány tagjainak tudomására.

— **A tanárok csoportképe.** A debreczeni ev. ref. főgimnázium tanári kara tegnap délután a kollegium udvarán csoportosan lefényképezte magát. A tanári karban képviselve volt a mult és a jelen, amennyiben ott voltak *Dóczy Imre*, a volt igazgató, jelenleg középiskolai felügyelő és *Tóth József*, a legrégebb, — negyvennyolcz év óta működő tanár.

— **Nem lesz ipartársulat.** A belügy-miniszter ma leiratban értesítette a várost, hogy az ipartársulat alapszabályait nem erősíti meg. Az ipartestület megalakítása ellen tudvalevőleg a timárok és eszismadiák felebbezést adtak be a miniszterhez s a miniszter indokolásában főleg azt emeli ki, azért nem erősítette meg az alapszabályokat, mert sok iparos ellenzi.

— **Érettségi az ev. ref. főgymnáziumban.** A helybeli ev. ref. főgymnáziumban ma kezdték meg az érettségi vizsgálatot *Erdős József* dr. egyházkerületi küldött elnöksége alatt. A kormányt *Ballagi Géza* dr. sárosmegyei jogakadémiai tanár képviselte. Az elértékezetlen hatvannégy jelentkezett növendék közül írásbeli dolgozataik általános gyengesége miatt hatot vetett vissza a bizottság egy évre és így ötvennyolczat bocsájtott szóbeli vizsgálatra a bizottság.

— **Meghívó.** A Debreczeni Jótékony Nőegylet a nagyérdemű elnökét, *Veresné Szathmáry Teréz* urnőt ért királyi legmagasabb kitüntetésének, a koronás arany érdemkeresztnek ünnepélyes átadása alkalmából folyó évi június hó 26-án délelőtt 11 órakor, a városháza tanácstermében Disz-Közgyűlést tart a következő programmal:

1. Hymusz. Énekli a Petőfi-dalkör.
2. A diszközgyűlés megnyitása *Szabó Kálmán* urnő, nőegyleti alelnök által.
3. A diszközgyűlésbe hívása a kitüntetett elnök, *Veresné Szathmáry Teréz* urnőnek diszküldöttség által.
4. Ünnepélyes átadása a koronás érdemkeresztnek gr. *Degenfeld József* főispán ur által.
5. Üdvözet a nőegylet részéről *S. Szabó József* titkár ur által.
6. Üdvözet a nőpariskola részéről *Kubek Erzsébet* urhély igazgató által.
7. A diszközgyűlés bezárása.
8. Szózat. Előadja a Petőfi-dalkör.

— **A nőpariskolából.** A nőpariskolában a szokásos évről készmunka kiállítás f. hó 24-én, azaz pénteken reggel 9 órakor veszi kezdetét s tart bezárólag 27-éig, azaz hétfőn estig. Naponkint nyitva lesz d. e. 9—12-ig s d. u. 3—6 óráig.

— **Elhalasztott esküdtszéki tárgyalás.** Vettük a következő sorokat: *Lőrinczi István* kenézli lakos — magánvádlónak — *Inezédi Lajos* és *Jóba Elek* nyíregyházi lakos ellen rágalmazás és becsület-sértés vétsége miatt emelt panaszára folyamatra tett s folyó évi június hó 25 ik napjának délelőtti 8. órájára egybehívott esküdtszéki tárgyalás — a helybeli kir. törvényszék, mint sajtó-bírósnak hozzáam intézett f. évi 1654. Eln. számú átirata szerint elhalasztatván, — erről már egybehívott t. Esküdt urakat azzal értesitem, hogy a fentebb jelzett napra kitűzött esküdtszéki tárgyaláson nem kell megjelenniük. Debreczen, 1898. június 20. *Simonffy Imre* királyi-tanácsos, polgármester.

— **Leégett ház.** Az éjjel ezideig még ösmeretlen okból *Komlósi Mihály* pacsirta-utcai nádfedeles háza kigyulladt. A tűz rohamosan terjedt tovább, úgy, hogy mire a tűzoltóság megérkezett, csak az épület megmentésén fáradozott, mi sikerült is neki. A ház tetőzete teljesen a lángok martaléka lett.

— Vakácsoló diákok figyelmébe.

A Debreczeni Tornaegylet elnöke a következő felhívást intézte az ev. ref. főgymnázium és az állami főreáliskola igazgatóságához az ifjúsággal való közlés végett: **Tekintetes Igazgatóság!** A Debreczeni Tornaegylet választmánya a helybeli tanuló ifjúság számára a nagy szünetidőben is lehetővé akarván tenni a testgyakorlást, elhatározta, hogy az ev. ref. főgymnázium és az áll. főreáliskola V. VI. VII. VIII. osztályát végzett ifjak az egyletnek péterfia-utcai tornacsarnokát július és augusztus hónapokban a rendszeres gyakorló órákon egy forint díj lefizetése mellett használhatják. Tanórák vannak: hétfőn, szerdán és szombaton délután 6—8 óráig. Jelentkezhetni az órák elején a tornacsarnokban (Péterfia-utca 76. sz. udvari épület) *Tóth Mihály* tanár s egyleti művezető urnál, akinél a jelentkezéskor az 1 frtnyi díj is fizetendő. Debreczen, 1898. június 20. án. *Dr. Horvay Róbert* a D. T. titkára.

— **A vasti gépjavitó műhely megnyitása.** Az államvasutak gépjavitó műhelyének berendezési munkálatán még mindig dolgoznak a munkások. — A berendezési munkálatokkal augusztus elsejére valószínűleg teljesen készen lesznek. A munkástelep ünnepélyes megnyitásának ezután már semmi sem áll útjában. A telep kétezer munkást fog foglalkoztatni, kiknek felvétele most foly.

— **Egy iparos népszínműve.** Ritka érdekes jótékonyezélu műkedvelő előadásnak ígérkezik ez, amelyet az iparos ifjúság rendez június 26-án a Margit-fürdő disztermében. Eltekintve attól, hogy az előadandó darab szereplői az iparos ifjúság köréből kerülnek ki, az érdekességét az adja meg ennek az előadásnak, hogy a népszínmű eredeti munka és *Szilágyi József* debreczeni fiatal iparos tollából került ki. Az előadás jövedelmét a népkönyha alap javára adják. A szinlap a következő. Színrekerül: *A jegykendő*, eredeti népszínmű dalokkal és táncszal három felvonásban. *Irta Szilágyi József*. Szereplők: *Váradai Gábor*, jómódu paraszt gazda *Lakatos Mihály*. *Jutka*, felesége *Tóth Erzsike*. *Juliska*, leányuk *Gyügyei Piroska*. *Kerekes András*, szabadságos katona *Nyilas István*. *Szöke Rózsi*, gazda leány *Szilágyi Mariska*. *Somogyi Tamás*, gazdaleány *Vattai Kálmán*, *Keresztessy Viktor*, fiatal földbirtokos *Szücs József*. *Iezig*, koresmáros *Szilágyi József*. *Számi*, fia *Mózer Sándor*. *Zsuzska*, csapos leány *Krón Juliska*. *Lengeffy Aladár* pesti gavalér *Kónya László*. Első kérés *Krón Géza*. Második kérés *Mózer József*. Első révész *Lohra Antal*. Második révész *Szegedy József*. *Mákosné Szücs Juliska*. Egy asszony *Dénes Ilonka*. *Primás Virág János*, *Kontárs Nagy Dezső*, *Klarinétos Faragó Ödön*, *Bögös Deák Lajos*, falusi cigányok. *Márton* községi kanász *Kovács István*. *Nép*, cigányok. Történik egy hegyaljai faluban. Idő: jelenkor. Előadás után táncszünet lesz. Az előadást kedvezőtlen idő esetén is megtartják. Helyárak: Első rendű ülőhely 80 kr., II-od rendű ülőhely 60 kr., III-ad rendű ülőhely 40 kr. Allóhely 30 kr. Jegyek előre válthatók *Rencz Antal* (Kossuth-utca,) és *Tóth József* (Piac-utca), fodrász üzletében, a működő tagoknál és este a pénztárnál.

— **Szökevény kis tornász.** *Demjén András* jelentette ma *Végh Gyula* h. főkapitánynál, hogy öccse *Béla* 12 éves, *Bátyról* 100 forint készpénzzel megszökött. A gyerek tornász egyenruhában volt s azt hiszik Debreczenben *bujdosik*.

— **Építési vállalkozók figyelmébe.** *Máramaros* vármegye kir. tanfelügyelője tudatja, miszerint 14 községben 17 iskola-épület fog emeltetni, melyek építésének felvállalására a vállalkozók ajánlataikat f. hó 24-ig beadhatják. A szóbanforgó munkálatok tervezetei említett tanfelügyelőnél megszerezhetők. Debreczen, 1898. jun. hó. *Keresk. és iparkamara*.

— **Elszámolás és nyilvános köszönet,** a „Debreczeni Polgári Kör“ által az 1898. évi június hó 11-én a nagyerdei „Dobos“ pavillonban tartott juniálisról.

Bevétel volt:

jegyekből 235 frt — kr
felülfizetésekből 55 „ 50 „

Együtt: 290 frt 50 kr.

Kiadás volt: 138 frt 01 kr

Tiszta haszon: 152 frt 49 kr

Ezen alkalommal a következő felülfizetések történtek: *Mike Ferenczné*, *Fehér Sándorné*, ifj. *Kék Sándor*, *Pósalaky Andrásné*, *Ungváry Imre*, *Bélteky Lajos*, *Szücs Elek*, *Ungvári Dániel*, *Harsányi Lajos*, *Bujdosó András*, *X. Y.*, *Tóth József*, *Albert István*, *Kovács János*, *Király Gyula*, *Káposztás Imre*, *Szabó Kálmán* jegyző, ifj. *Bányai István*, *Riesz Henrik*, *Antal Vincze*, *Szücs Kálmán* erdész, *Komlóssy Mihály*, *Dávid Mihály*, *Szöke János*, *L. Nagy Bálint*, *Vértessy István*, *Szabó Kálmán* gyógyszerész 1—1 frt; *Ronesik Lajos*, *Balassa Károly* 5—5 frt; *Móricz Ferencz*, id. *Baresay Miklós*, *Jámor János*, *Péter Pál*, *Harsányi János*, *N. N. 2—2 frt*; dr. *Orbán József* 3 frt; *Uzó Istvánné* 50 kr. Együtt 55 frt 50 kr. Fogadják a felülfizetők szives köszönetünket. A rendezőség.

— **Százezer selyemhernyó.** A debreczeni ügyészség fogházában *Poszpisch Géza* fogházfelügyelő a selyemhernyó tenyésztéssel is tett kísérletet. — A kísérlet sikerült s ma már kerek százezer selyemhernyó van a fogház rendelkezésére alatt, melyeket most küldenek beváltást végett *Szegszárdra* a selyembeváltó hivatalba. A fogháznak ez alkalommal a selyemhernyótenyésztés a beváltott gu-bókból kétszáz, kétszázötven forintot fog jövedelmezni.

— **Öngyilkosság.** Nagy Gábor helybeli szappanosmester tartott fia *Kisfalusi Lajos* Tegnapi délután a cserén forgópisztolylyal meglötte magát. A fiu elikkasztott az üzletből pár forintot s megszökött. A rendőrség gazdája feljelentésére körözte s tegnap egy lovas rendőr megösmerte. *Kisfalusi* ezt észrevette, pár lépésre elfutott, revolvert rántott elő s a rendőr szeme láttára szíven lötte magát. A kiérkezett kerületi orvos dr. *Balkányi Emil* már csak a beállott halált konstatálhatta. Az öngyilkos hulláját a kórházba szállították.

— **Tolvaj lakótárs.** *Miskovszki Pál* szolgálja tegnap este szórakozni elment a hyppodromba. Ott megösmeredett egy tisztességesen öltözött fiatal emberrel, ki megkérte, hogy adjon neki szállást. *Miskovszki* elvezette lakására s annak rendje és módja szerint lefeküdték aludni. Reggel 4 órakor felkelt *Miskovszki* s esodálkozására az idegennek hült helyét találta. Ez még nem lett volna nagy baj, de mikor körülnézett, akkor vette csak észre, hogy öltözet ruhája készpénzével együtt eltűnt. Jelentést tett a rendőrségnek, mely keresi az ösmeretlen tolvajt.

TÁVIRATOK.

A háboru.

Madrid, jun. 21.

Havannai táviratok szerint a felkelők megtámadták *Herradur* városát, de nagy veszteséggel visszaverték őket. Több más kisebb jelentőségű összecsapást is jelentenek.

New York, jun. 21.

Az Ewenind Journal washingtoni jelentése szerint a Mobileben lévő csapatok parancsot, kaptak, hogy induljanak haladéktalanul Manilába.

London, jun. 21.

A Daily Telegraph-nak jelentik Hongkongból tegnapi kelettel:

A Filippi-szigeteken a felkelők egyre győzelmesen harcognak. A foglyul ejtett spanyolok számát 5000-re teszik.

Washington, jun. 21.

A kormány nem kapott hírt Schaffer tábornok partraszállásáról, de meg van győződve, hogy a tábornok már megérkezett rendeltetési helyére. A partra szállás helyének és idejének megválasztása teljesen Sampson tengernagy belátására van bízva. A kormánynak tudomása van arról, hogy Havannát Batabanon keresztül látják el élelemmel. Mint hogy a bataboni vízeket nagymélységük miatt nehéz kémjáratokat tartani, mihelyt Santiagot elfoglalják és Cervera hajórajt tönkreteszik, Sampson tenpernagy több kisebb hajót fog hajóhadából kiküldeni, hogy elzárja Havanna élelmezésének az útját.

London, jun. 21.

Az amerikai segélyesapatok holnap Manillába érkeznek.

London, jun. 21.

A Daily Telegraph-gak amerikai értesülése szerint, röviddel ezelőtt mérgezési merényletet követte el Aquilido felkelővezér ellen. Csak a gyors orvosi segély menthette meg.

Nyirvíz lecsapoló társulati közgyűlés.

Debreczen, június 22.

Az alsó-nyirvidéki vízlecsapoló társulat tegnap rendkívüli közgyűlést tartott Debreczenben a városházán. Az érdekltség szép számmal jelent meg. Az elnöki széket gr. Szapáry György foglalta el. A közgyűlést választmányi ülés előzte meg s azután fogtak a napirend tárgyalásához.

A csatornaőr szolgálati szabályzat és a csatorna fenntartási módok javaslatba hozására kiküldött bizottság jelentése tárgyalásával kapcsolatban kimondta a közgyűlés, hogy csatorna fenntartási munkálatokat az idén még nem végeztet, de már jövőre nézve konkrét előterjesztést tegyen az igazgatóság a fenntartási és tisztítási munkálatok terjedelmére és költségeire nézve.

Szógyén János igazgató jelentése olvasatott ezután fel, amelyből megtudható, hogy az I. sz. csatorna rendszerből, amely a hálózat Debreczen felé eső részét Derecskétől Nyir-Adonyig foglalja magában, eddig 207 kilométer ásatott ki, a melyért a vállalkozó 47702 frtot követel s ezen összeg nagy részét már ki is kapta. A II. sz. csatorna rendszer építését előreláthatólag f. évi augusztus elején kezdik meg, amikor a Berettyó társulat elkészíteti a konyári recipiens csatornát, s ennek felülvizsgálata is megtörténhetik.

A közgyűlés utolsó tárgya a tisztújítás volt. Az elnökség egyhangulag választotta meg. Elnök ismét gr. Szapáry György, alelnök Simonffy Imre lett.

A választmány tagjaiul nagy szavazattöbbséggel megválasztottak ezek:

Ábrahám László, Aczél Géza, Budaházy Gyula, Darvas Béla, Szalay József, Latinovits Mihály, Marjay Péter, Kovásznay Ákos, Kohutovics János, Bernáth István, Fráter Barna, Desewffy Aurél, Desewffy Kálmán, dr. Fráter Imre, dr. Gortvay Bertalan, Horváth

Károly, Mikolay Lajos, Madarász Sándor, váradi r. kath. káptalan, képviselője, Orosz István, Paksy Albert, Szántory Dezső, Pozsgay Lajos, Szláv Ferencz, Szunyogh Zsigmond, Ujfalussy Endre, ifj. br. Vecsey Miklós, Vecsey Zoltán, Szabó Kálmán, Miskolczy Jenő.

A nyár!

A csillagtudósok szerint tegnap délelőtt 11 óra 7 perczkor köszöntött be a nyár. Ami földrésziünkön leghosszabb most a nappal, a mi ugyan a váltóéjjarral fájdalom semmiféle összeköttetésben nincs.

Ma a nap 3 óra 47 perczkor lesz és 7 óra 44 perczkor fog lenyugodni, miből az következik, hogy az éjszakát igen könnyen át lehet virrasztani a tóczós- avagy sesta-kerti nedük mellett.

Juniusban egyébiránt az ember lassan megy előre, mivel a junius a „rák“-nak van szentelve, már pedig ez a tisztaság állapot a retrograd iránynak híve marad mindenha.

A kik jobban bírnak a 100 éves naptár bölcsességében, mint tyukszemünkben, azoknak a következő jövendöléssel kedveskedik a 100 éves naptár: 19-étől meleg és derült, 27-ikén beborul déli szelek mellett.

Herschel szerint 19-ikétől a hó végéig derült jó idő lesz, ha déli szél nem fu. Így én is tudnék jövendölni és mondhatnám ugyanolyan bizonyossággal, hogy 19-étől mindig eső lesz, ha csak északi szél nem jön.

A tapasztalás juniusról azt mondja: hogy a nappalok derültek, termékenyítők, a reggelek és esték kellemesek, mintahogy a napokban is tapasztaltuk, midőn téli kabátokban hallgattuk a Dankó Pista szilaj nótáit.

A különböző jövendölésekből tehát — uti figura docet — nem lehet oka az ember fia s azért magam próbálok jövendölni a junius hátra levő napjaira.

A papáknak azt jövendölöm, hogy a hónap hátralevő részében számtalanszor fogják hallani azt, hogy a fürdői fenyes levegő, vagy a hullámzó Balaton igen jó hatással van az idegekre. Cézélogatni fognak előtűk új ruhákról, divatos kalapokról, melyek okvetlenül szükségesek arra, hogy az idegek a fürdőhelyeken megerősödjének. Azt is megjövendölöm, hogy fognak kapni a hó végén kosztokat, melyek pedig az ő idegeiket fogják megrontani. Egy szóval ez a hónap próbára teszi az idegeket és megkönnyíti azok erszényét, kiknek nem szenved állandó könnyűségben pénztárcájuk.

A mamák pedig elmennek a fürdőkre szép reményekkel. Magamról tudom, pedig én nem vagyok anya, csak apa, de mikor két felnőtt lányommal fürdőbe indulok, előbb tanulmányozom a fürdőket nemcsak forrás vizük tartalmára, hanem arra nézvést is, hogy van-e a telepen kápolna. Ez kérem lényeges kellék, mert ha leányaimat megkérlek, nem szalasztom el a kedvező alkalmat, hanem viszem őket a templomba. Ez okból fürdőhelyen papokkal kötök legelőször ismeretséget, kik a délutáni kalabriászban már annyi pénzemet elnyertek, hogy tizenkét leánynak is kikerült volna belőle az esketési szőlője, de ezen a réven biztosra veszem, hogy ingyen adja össze valamelyikük leányaimat.

A férjeknek pedig megjövendölöm, hogy jól fognak telni szalmaözvegyességük napjai és estéi. Tegnap éppen egy olyan társaságba kerültem, a hol szalmaözvegy jelöltek beszéltek meg hadi tervüket. A fiatalabb és tapasztalatlanabb jelöltek majd elnyelték az öreg sasok beszédét, kik már több ízben élvezték az arany szabadságot. A programban fel volt véve első helyen az orfeum, melynek hölgy tagjainak névsora is ott pihent a legöregebb sas tárczájának külön rekeszé-

ben. Leghazárdabbul beszélt a társaságban egy vékony pénzü kis szőke emberke, kit a sors tizenegy élő gyerekkel áldott meg hártalan jószívűségében. Elgondoltam, hogy milyen örült lumpolást és kniszebemosást fog végbe vinni ez a kis szitakötő, ha a tizenegy gyerek nem rágja a fülét mindennap.

Ezek az itt elmondottak valószínűleg be fognak teljesedni. Hogy azonban ezekkel szemben miből fog állani a revanche, ezt nem merem megjövendölni, de sejtem, hogy a pénztkerő levelek és táviratok gyakran megzavarják majd a szalmaözvegyek szabados napjait.

Junius óról való elmélkedésem közepett a „Csizió“-ban a következőket olvasom: Akik juniusban születtek azok szeretik a bort, liköröket, knickebeint, sőt a kisüstön föttől sem irtóznak. Ha megházasodnak, nehezen adják be a derekukat és csak hosszú idő múlva lehet belőlük minta férjet faragni. Egyébként kedves emberek és a nyári hónapokban — a fürdő saison alatt — jegygyűrűjüket a mellényük zsebében hordják. A Csizióban van még egy pár hamis dolog felhozva, de ezeket itt elhallgatom. Aki kíváncsi, keresse meg a 45-ik lapon, de azután ha furesát olvas, én rá meg ne haragudjék.

A junius nálunk a redakezióban introitus az uborka szezonnak és a legyen mentése annak, ki e sorokat papírra vetette.

Soká.

VIDÉK.

Levél Biharfüredről. Mig Gasteinből 3 és fél fokos hideget, téli, fehér leplet jeleznek a lapok, addig bihari és erdélyi havasaink egyik remek völgy katlanában fekvő Biharfüreden gyönyörű időjárás mellett üdülnek a nyári meleg elől már szép számmal odamenekült fürdő vendégek, kiknek ez idő szerinti száma már meghaladja a harminczat. — A mi pedig nem minden évben fordul elő, mert közönségünk rendszeren csak július—augusztus hóban szokta a remek havasok e kies völgy ölet felkeresni, maga Pável Mihály püspök már hetek óta itt időzik, hogy mint gondos házi gazda mindent megteheszen a vendégek kényelmére. Van állandó esendőrség, telefon, rendszeres posta közlekedés, jó cigány zene és olesó, kitűnő magyar konyha. A beküldött névsorban Debreczenből Vass Antal törvényszéki bíró nevét olvastuk, Erdélyi István Kolozsvár, Wiener Lipót Bécs, Bernstein Zsigmond Belényes, Dobozy Manó Vésztő, Dobrovojevits László Vésztő, Dobrovojevits Sándor Vésztő, Harasszan József és neje Budapest, Brán Dénes Erdőszáda, Csukay Gyula Kis Jenő, Markovics Gyula Belényes, Olasz Lajos Agya, Csorogár István Szinitye, Ordeleán János Szinitye, Budai Zsigmond Csintye, Fisch Ignác Jankafalva, Hirsch Béla Kis Jenő, Hollósy Kálmán Erdőhegy, Varga György Székudvar, Mistics György Nadob, Nagy Lajos Fehérgyorma, Tóth Ferencz Békés Csaba, Vass Antal Debreczen, Tabajdi Károly Nagyzerind, Szelecsán János Talpes, Zilahi Lajos Vadász, Pál Pál Simonyifalva, Kivilivits István Micske, Pertner János Seprős, Tóth Péterné Karczag, Tóth Zsuzsika Karczag.

Süle János temetése. Süle János h. szoboszlói r. kath. kántortanítónak temetése óriási részvét mellett ment végbe. A szomorú sorsra jutott, rendkívül becsületes lelkű embernek összes barátai és ismerősei részt kívántak venni a végtisztességen. Több ezer főre ment azoknak száma, kik a gyászszertartáson megjelentek. Csupán az udvaron több mint kétezer ember tolongott. A városházán utcán egy talpalatnyi hely sem maradt üresen. A gyászszertartásnál annyi vál-

tozás állott be, hogy azt Kalocsay Gusztáv, a helybeli r. kath. lelkész, végezte. Megható volt azon felnőtt egyének temetési éneke, kik 35 éven keresztül Süle Jánosnak voltak tanítványai. Megjelentek a temetésen a városi tisztviselői kar Kovács Gyula polgármester vezetése alatt valamennyien, a kir. jbir. bírái és hivatalnoki kara teljes számmal, az ev. ref. egyháztanács elnöke: Soltész László vezetése alatt az ev. ref. tanítótestület valamennyi tagja, az izr. egyház elöljárósága, a polgári iskolai testület, valamennyi orvos, ügyvéd és intelligens egyén csak Szoboszlón létezik. — A temetés az esti órákban ért véget s mindenki meghatóttan távozott el a frissen hantolt sírtól, hol a talpig becsületes Süle János hamvai nyugsznak.

CSARNOK.

Föltámadás.

Regény. 29.

— Irta: Uriel. —

(Folytatás.)

— Ez a legboldogabb napom, fiuk. Holnap megkérem Ellát.

Mikor a buffetbe lépnek, az életunt, kopott báró összeütközik Bendeyvel.

— Pardon, pardon, — makogja a báró, — mennyire örvendek. Nagyon rátapostam a lábára . . .

Belekapaszkodik karjába s ragadja be a terem kellő közepébe, ahol bemutatja a feleségének s rögtön ott is hagyja őket együtt, ő pedig rohan a dohányzószobába.

Abay és Zsiga doktor helyet foglalnak egy dusan terített asztalnál.

— Minden van itt, „mi szem, szájnak kellemes“.

— Holnap, holnap, — mondja ragyogó arcuzal Abay, s barátjára hunyorit.

Zsiga doktor vérpáros bort tölt két kis pohárba.

— Igyunk. Ej, igyunk!

Koczeintanak.

Fenekig ürítik a poharat.

— Kissé hevit, — szól Abay.

— Sok bort nem is szabad innod.

— Dehogyan nem.

— De nem ám.

— Miért?

— Megárthat a betegnek.

— Nem vagyok én beteg.

— Nem . . . De lehetsz, ha nem élsz rendesen.

— Beteg minden egészséges ember lehet.

— Te nem vagy ám egészséges.

— Olyan, mint a makk.

Zsiga doktor bort tölt, de csak magának s ismét fenéig üríti a poharat. Azután lekönnyököl, félkézre hajtja fejét s koronkint másik keze hüvelyk és nagyujjával megcsipkedti szálkás bajuszát.

— A fejed rázod. Hát mi bajom van még nekem? Hisz jó doktorom volt, nem is felejttem el soha, s ezen a napon, mely előestéje a holnapi nagy napnak, nem képzeld barátom, mennyi hálával vagyok irántad eltelve.

Zsiga doktor hallgat, pedig ez olyan nehezére esik most, mikor mennyit szeretne mondani. A holnapi napra gondol ő is, szívét összeszorítja a fájdalom s a lelke, az föl van ajzva. Holnap odaáll Ella elé ez az ember, a ki neki köszönheti életét s megkéri feleségül, a ki egyedül tetszik neki széles e világon s az a leány neje lesz, hogy nemsokára özvegy legyen.

— Alszol?

Zsiga doktor nem ért, nem hall most már semmit.

Abay kaczag.

— De elszomorodtál. Nekem olyan jó kedvem van, Zsiga és épen most vagy szomorú. Ugyan, Zsiga.

Piros selyem zsebkendővel törülgeti homlokát. Melege van s annyira föl van izgatva.

— Az öröm is kihoz már sodromból.

Zsiga doktor fölveti szembáját.

— Mert beteg vagy.

— Ne tréfálj.

— Nem tréfa. Baráti intés.

— Most már igazán melegem van, aztán kissé gyöngye is vagyok. Igazad van, én még nem gyógyultam föl teljesen. Minden megárt. Most az öröm, az izgalom, a mai és holnapi nap izgalma. Gondold meg csak mennyit küzdöttem a holnapi napért, hogy bátran léphessek a leány elé, kit szeretek. Fölemelt fővel a világ előtt. Két ilyen nap! A boldogság, a diadal . . .

— Igyál. Ej, vagy ne igyál.

— Nem, nem iszom. Ez a sok izgalom, meg a vörös bor.

— Bizony megölhetnek.

Abay sápadtan dől hátra székében. „Megölhetnek!“ Mily fagyosan dobja elébe ezt az iszonyatos szót.

Most . . .

A nagyteremből a zene szétfolyó hangjai, s valami sajtóságos lelkesítő zümmögés árad be, a minek minden hangja a teljes vigság kifejezése. E kábitó atmoszférában, a siker mezején s a boldogság útján, amitől annyira félt: a halált kikaczagta most.

— Nem félek.

— Nem mondom, hogy félj. A halál-félelem boldogtalanná tesz, de azért óvatosságnak kell lenni mindenkinek. Kötelességem figyelmeztetni, hogy főképp neked kell óvakodnod.

Abay sápadt arca egyszerre sötétvörös lesz. Odakap kezével a lösebb helyére.

— Megesaltatok volna. Itt a golyó. Bennem van, magammal visszem a halált.

— Hát térj vissza.

— Hová? Elment az eszed. Hát mitől félhetek még én? Vagy mondd! Félfetek?

— No, igen.

— Mi történik még? Feltörök a seb? Feltöri a golyó, ugy-e? Nem lehet ez igaz. Igyunk.

Zsiga doktor elkapja tőle a poharat.

— Ne igyál.

— Ne . . . ? Miért?

— Egy pohár borral több, vagy erősebb izgalom, a mi a szív működést fokozza: belső elvérzést idézhetnek elő.

Fájdalom-roham ragadja el egyszerre szívét s már is úgy érzi, mintha kitágulna szive s az élénk piros vér sötét színűre válva csörgedezne ki belőle. Szeretne egyszerre mindent tudni. Ha mindent megtud, mindent elveszít. De nem akar elveszíteni semmit, a boldogságnak minden morzsájáért megküzdött ő és most fősvény elfecérelni belőle csak egy szemernyit is.

Vigan szól a zene odakünn, vig az egész társaság is. Ki gondolna itt halálra? Boldogságban uszik minden. Abay az első kétségbeesésből ismét kibontakozva, szinte ledér hangon szól:

— Én nem félek. Mitől is félnék? Főleg most? . . .

S könnyedén megvonogatja a vállát.

— Azt hiszed, mert hatalmas ember vagy nem fog rajtad a halál. A halál előtt hiába játszunk királyosdit.

— Mitől kell hát félnem?

— A sebtől.

— Hiszen beforradt. Nyoma is alig van, mindössze egy piros pont.

— Nos, épen ez az. Ettől kell félned.

Abay Imre megsemmisülve néz barátjára. A nagy boldogságot egyszerre kiützte erősen lüktető szívéből a szörnyű végzet tudata. Egyszerre térnek vissza szívébe a már elfelejtett halálfélelem szorongó érzései.

— Szólj, mivel kerüljem ki végzetem. Élni akarok. Mindenáron élni, mit tegyek, hogy viseljem magam, hogy élhessek.

— Semmit. Neked teljes nyugalomra van szükséged.

(Folyt. köv.)

KÖZGAZDASÁG.

Érték-tőzsde.

A debreczeni Közgazdasági Bank Részvénytársaság közlése.

1898. június hó 22-én.

Allamadósság:

Magyar aranyjárdék 4%	121.25	121.75
„ vasuti beruházási köt. 4 1/2%	120.—	121.—
„ koronajárdék 4%	98.80	99.30
„ regále vált. köt. 4 1/2%	100.25	101.—
Oszt. aranyjárdék 4%	121.50	122.—
Egységes államkötvény 4 1/10%	101.20	101.70
Tisza-szegedi 4%-os nyer.-sorsj.	140.—	141.—

Részvények:

Magyar hitelbank részvény	398.—	398.25
Oszt. hitelbank részvény	361.—	361.20
Magyaripar- és keresk. bank. r.	104.50	104.75

Sorsjegyek:

Magyarjelzálogban 4%-os sorsj.	122.—	123.—
„ 3%-os	103.—	104.—
Oszt. földhitel sorsjegy 3%-os	120.—	121.—
Magyar vörös keresztsorsjegy	10.50	11.—
Oszt. „	20.75	21.25
Olasz „	12.—	12.50
Bazilika sorsjegy	6.75	7.—
Jó-sziv „	4.10	4.50

Pénznekem:

Cs. és kir. arany	5.63	5.71
20 márkás arany	11.77	11.81
20 frankos arany	9.52	9.56
1 Sovereigns	11.99	12.03

Budapesti gabonatőzsde.

I. Készáru-üzlet.

1898. június 21-én.

A magyar buza 5 krral drágább lett. A kínálat a mai kész buzaüzletben csekély volt. A kereslet korlátolt olyannyira, hogy a forgalom csak néhány kisebb tételre szorítkozott, a melyekért 5 krral magasabb árakat fizettek. Külföldi buzát jól kínáltak, de a kereslet hiánya következtében a forgalom szűnelt.

Rozsban igen csekély volt a forgalom 40 krral olcsóbb áron.

Tengeriben vételkedv hiánya miatt csekély volt a forgalom.

Zabban a forgalom mérsékelt volt változatlan áron.

Eladatott:

Buza. Tiszavidéki. 100 mm. 78 k.	13.85
forinton, 200 mm. 77 k.	13.80
forinton, 500 mm. 76 k.	13
forinton, 100 mm. 75 k.	13.—
frton, 300 mm. 77 k.	14.95
frton, mind három bónapra.	

II. Határidő-üzlet.

Az irányzat csöndes volt s az árak tartottak voltak, a forgalom mérsékelt volt.

Hivatalos záróárfolyamok déli 1 órakor.

Buza szeptemberre	9.06—	9.08
„ márcz.—ápr.	11.—	11.10
Rozs szeptemberre	6.81—	6.81
Tengeri máj.—jun.-ra	4.81—	4.82
Zab szeptemberre	5.69—	5.71

Délután 4 órakor zárlat:

Buza tavaszra	11.05—	11.10
„ őszre	9.03—	9.04
Rozs szeptem.	6.75—	6.78
Zab	5.65—	5.66
Tengeri máj.—jun.	4.79—	4.80
Repcze augusztusra	12.60—	12.70

Kiadó és laptulajdonos:

Csokonai nyomda- és kiadó-részvénytársaság.

Felelős szerkesztő: Koncz Ákos.

Főmunkatárs: Ujlaki Antal

NYILT-TÉR.

Vese, húgyhólyag, húgydara és kősvénybántalmak ellen, továbbá a légző és emésztési szervek hurutos bántalmainál, orvosi tekintélyek által a **Lithion-forrás**

Salvator

sikerrel rendelve lesz.
Húgyhajtó hatású!
Kellemes ízű! Könnyen emészthető!
Kapható ásványvízkereskedésekben és gyógyszerárakban.
A Salvator-forrás Igazgatósága Eperjesen.

571-30-7

Dr. Spitzer arczkenőcse

osakiszöld eczédulán levő ezen aláírással valódi

Dr. Spitzer arczkenőcse . . . 35 és 50 kr.
mosdóvíze . . . 40 „
Salvator-szappan . . . 50 „
Lyoni-rizspora . . . 50 és 80 „
eltávolítanak mindennemű arozfoltot, pörsenést és szeplőt és ezáltal finomítják az arcbőrt.
Dr. Spitzer arczkenőcse 50 év óta minden világrészbe szétküldetik.

Rosenfeld kézpasztája,

mely csakis félhold alakú védjeggyel valódi, három nap alatt minden kezét gyengéddé és fehérré varázsol.

Egy üvegtölgely ára: 60 kr.

Kapható **Örvényi Ottó** és **Rothsonek V. E.** gyógyszerészeknél, valamint **Francios és Jóna** gyógyszerárutüzletében. 572 10-5

Főraktár: **Dr. Kovács Ernő** gyógyszerár és illatszergyár
BUDAPEST, VI. Gyár-utca 17. sz.

592-10-6

5158. sz.
1898. tkv.

Árverési hirdetményi kivonat.

A debreczeni kir. törvényszék mint tkvi hatóság közhírré teszi, hogy az Alföldi takarékpénztár végrehajthatónak Mezei Sándor és neje Kőrösy Julianna debreczeni lakos végrehajtást szenvedők elleni 300 frt tőkekövetelés és járulékaik iránti végrehajtási ügyében a debreczeni kir. törvényszék (a debreczeni kir. járás-bíróság) területén levő, Debreczen sz. kir. város határában fekvő, a debreczeni 7167. sz. tjkvben A + 3673/30. hrsz. majorsági földre az árverést 472 frtban ezennel megállapított kikiáltási árban elrendelte és hogy a fennebb megjelölt ingatlan **1898. évi augusztus hó 8. napján délután 3 órakor** a debreczeni kir. törvényszék árverési termében (13. ajtó) megtartandó nyilvános árverésen a megállapított kikiáltási áron alól is eladatni fog.

Árverezni szándékozóknak tartoznak az ingatlanok becsárának 10%-át vagyis 47 frt 20 krt készpénzben vagy az 1881. LX. t.-cz. 42. §-ában jelzett árfolyammal számított és az 1881. november 1-én 3333. sz. a. kelt igazságügyminiszteri rendelet 8. §-ában kijelölt óvadékképes értékpapírban a kiküldött kezéhez letenni, avagy az 1881. LX. t.-cz. 170. §-a értelmében a bánatpénznek a bíróságnál előleges elhelyezéséről kiállított szabályszerű elismervényát szolgálatni.

Kelt Debreczenben, a kir. törvényszék mint tkvi hatóságnál, 1898. évi május hó 18-án.

Nagy Károly,
kir. táblai bíró.

619-1-1

Hadd mondja egyik a másiknak,

hogy a Doering-szappan, a hölgyek kedvelt szappana csak akkor valódi, ha a felírást „Mit der Eule“ (a bagolylyal) viseli és ha ez nemcsak a szappanon, hanem a csomagolás czimkéjén és zárójegyén is rá van nyomva. — Minden ilyen darabért azon biztosíték nyújtatik, hogy a szappan teljesen neutrális, kellemes, tiszta és mindenekelőtt zsiradékus. — A **Doering-féle**, bagolylyal ellátott szappan vevője ennél fogva bizonyos lehet arról, hogy ezen szappannal a világ legjobb, leghatásosabb és legkedveltebb szappánát bírja, ámbár **30 krért** mindenütt megveheti.

546-22-16

Jubileumi kiállítás Bécs 1898.

Mérsékelt, csoportosított Check-könyvek (ellátási füzetek) kiadása, melyek utalványt lakásra, élelmezésre I. rangú szállodákban és vendéglőkben, belépő jegyeket a kiállítási Uránia színházba, Velence Bécsben. Császár jubileumi kép megtekintésére, ingyen utazásra a Kahlenbergre és egy baleset biztosítást 4000 koronára stb.

5 napra 30 frt.

3 napra 20 frt.

Jubileumi kiállítási hivatalos forgalm irodai

„Courier“ utazási iroda (Nagel és Wortmann)

BÉCS, I. Operngasse No. 6.

Kiadási hely: Debreczenben **KATZ JAKAB** urnál.

Ismertetések ingyen kaphatók.

548-3-2

Csokonai nyomda és kiadó-részvénytársaság
Debreczen Halpiacz.

Ügyvédi és ev. ref. egyházi nyomtatványok

következő olcsó árszámítás mellett kaphatók:

Nyomatványszám	Alak	25 db db	100 db db	Nyomatványszám	Alak	25 db db	100 db db
		krajczár	krajczár			krajczár	krajczár
1	Adóslevél	0 1/4 iv	5 20	25	Törlési nyilatkozat	0 1/2 iv	10 40
2	Térítvény	0 1/2 „	10 40	26	Költség jegyzék (fehér irodai papír)	0 1/2 „	15 50
3	Zálogolási és becsélesi jegyzőkönyv	0 1/1 „	20 75	27	Kötelezvény I.	0 1/2 „	10 40
4a)	Árverési jegyzőkönyv (külv)	0 1/1 „	20 75	28	„ II.	0 1/2 „	10 40
4b)	Árverési jegyzőkönyv (beliv)	0 1/1 „	20 76	29	Nyugta	0 1/2 „	10 40
5	Hirdetés elsőbbségi jog érvényesíthetése végett	0 1/2 „	10 40	30	Adóslevél	0 1/1 „	20 75
6	Biztosítási végrehajtási kérvény	0 1/1 „	20 75	31	Tanukihallgatási idézés	0 1/4 „	05 20
7a)	Tárgyalási jegyzőkönyv	0 1/1 „	20 75	32	Idézés	0 1/4 „	05-20
7b)	Tárgyalási jegyzőkönyv (közszéki-részi)	0 1/1 „	20 75	33	Szóbeli végrehajtási kérvény	0 1/2 „	10 40
8	Igénykereset, tulajdonjogi	0 1/1 „	20 75	34	Árverést elrendelő végzés	0 1/2 „	10 40
9	Sommás váltókereket	0 1/1 „	20 75	35	Végzés végrehajtás tárgyában	0 1/2 „	10 40
10	Sommás kereset (végzéssel)	0 1/1 „	20 75	36	Hirdetmény	0 1/2 „	10 40
11	Moghatalmazás	0 1/2 „	10 40	37	Marasztaló ítélet	0 1/2 „	10 40
12	Csődkereset	0 1/2 „	10 40	38	Jegyzőkönyv mezőrendőri kihágásról	0 1/1 „	20 75
13	Váltó-óvás (fehér irodai papíron)	0 1/1 „	30 100	39	Biztosítási jegyzőkönyv	0 1/1 „	20 75
14	Árverési hirdetés	0 1/2 „	10 40	40	Kereset-levél	0 1/1 „	20 75
15a)	Adásvevési szerződés	0 1/1 „	20 75	41	Kielégítési végrehajtási jegyzők.	0 1/1 „	20 75
15b)	Adásvevési szerződés	0 1/1 „	20 75	42	Megkeresés idegen közs. bír. végreh.	0 1/2 „	10 40
16a)	Csere-szerződés	0 1/1 „	20 75	43	Panasz-jegyzőkönyv	0 1/1 „	20 75
16b)	Csere-szerződés	0 1/1 „	20 75	44	Tanu kihallgatási jegyzőkönyv	0 1/1 „	20 75
17	Rendelvény	0 1/2 „	10 40	45	Jegyzék a pénzbírságról	4 1/1 „	25 90
18	Árverést kitéző végzés	0 1/2 „	10 40	46	Mutató-könyv	4 1/1 „	25 90
19	Kézbécselési iv	0 1/4 „	05 20	47	Határidő-napló	4 1/1 „	25 90
20	Végrehajtási kérvény	0 1/1 „	20 75	48	Panaszkönyv	8 1/1 „	30 110
21	Hivatalos jelentés	0 1/1 „	10 40				
22a)	Árverési hirdetmény	0 1/2 „	10 40				
22b)	Árverési hirdetmény	0 1/1 „	10 40				
23	Tulajdonjog bekebelezése	0 1/1 „	20 75				
24	Zálogjog törl. bekebelezési kérv.	0 1/1 „	20 75				

Ev. ref. egyházi nyomtatványok.

Egyházi adófkönyv	100 iv	3.00
Gondnoki Napló bevétel D/a.m.	„	1.50
„ „ kiadás D/b.m.	„	1.50
Pénzbeli számadás E/a. minta	„	1.50
Terménybeli számadás	„	1.50
Adófkönyv e/minta	„	1.50
Egyházi adó-iv	100 drb	0.50
Ésketési igazolvány	„	0.35
Keresztelési jegy	„	0.40

Raktáron nem lévő nyomtatványokat hasonló olcsó árban készítünk el.